

Naturhistorie fra Danmark: Riderne på Bulbjerg

Af Eigil Holm¹

Blandt mine mange stjernestunder har jeg udvalgt Bulbjerg, en kalkklippe, der er presset op af en salthorst i undergrunden, og som er under konstant angreb af Danmarks voldsomste bølger. Den er også Danmarks eneste rigtige fuglefjeld, hvor man kan opleve riderne på ganske nært hold.

Riderne er ligeglade med mennesker, så stedets mange turister forstyrrer dem ikke. Og hvor er der meget at se – kig selv på mine billeder.

De ruger fra midt i maj, og man kan stå 10-15 meter fra dem uden at forstyrre dem.

De føler sig sikre på den lodrette væg med de smalle hylder. Andre mågearter eller rovfugle kan nemlig ikke manøvrere i de turbulente luftstrømninger ved klippen. Riderne er den talrigeste af alle mågearter. Den hører hjemme på det åbne hav, hvor den tilbringer livet, når den ikke ruger eller passer unger. Den lever af fisk og smådyr fra plankton.

Riden er tilpasset livet på fuglefjeldet. Camouflage er unødvendig, da andre fugle ikke kan manøvrere på fuglefjeldet. Reden er en dyb skål, redematerialet er klæbrigt og trampes fast, så reden bliver solid. Æg

og unger bliver i reden, og de store unger anbringer sig, så de vender hovedet mod klippevæggen. Stridigheder undgås ved pacificeringsadfærd og den mørke stribe på hovedet. Kannibalisme finder ikke sted, for rider æder ikke fugleunger.

Ungerne tager føden direkte fra forældrenes svælg og eventuelle føderester opsamles. Ekskrementer sprøjtes ud over redekanten og selve reden holdes altså ren. Disse tilpasninger findes ikke hos andre måger. ff

Figur 1. Bulbjerg er en kalkklippe med lodret væg ud mod havet. Det er Danmarks eneste rigtige fuglefjeld. Jeg bruger et enmotors fly med højtstående vinger, hvor jeg styrer piloten. Hver gang jeg fotograferer, åbner jeg vinduet, for ellers får jeg mit eget spejlbillede med på fotografiet. Jeg flyver i lav højde, for det meste 400-500 meter oppe. Jeg har rejst til fods og med fly, og jeg har været over det mest af Danmark. Herfra kan jeg se alt, og oplevelserne i Danmark står mål med de bedste flyveture i udlandet, f.eks. min tur over Grand Canyon. Gang på gang overraskes jeg af det danske landskabs vilde skønhed og forbløffende udseende. Foto: Eigil Holm.

¹ Byskovsvej 4, 8751 Gedved, e-mail: eigil.holm@pc.dk, www.eigilholm.dk

Figur 2. øverst tv.: Voksne og unger på rederne. De voksne har snehvidt hoved, gult næb og korte, mørke ben. Ungerne er dunede. Rederne er dybe skåle, bygget af tang og strå. Her kan de to æg eller ungerne være uden risiko for at falde ud. Ungerne tilbringer halvanden måned i reden; i slutningen af juli er de flyvefærdige.

Øverst .th.: Voksen ride angriber en unge. Ungen bøjer hoved og næb nedad og fremviser det mørke bånd tværs over nakken. Det er en pacificeringsstilling, som plejer at virke. Det er ungernes værn mod artsfællers angreb. Stridigheder kunne medføre, at ungerne faldt ned, og så ville de være fortabt.

Nederst tv.: Forældrefuglene forsvarer ungen mod angriberen. Luftkampe mellem Rider kan være voldsomme.

Nederst th.: Voksen Ride i rolig flugt. Den er helt hvid på hoved og underside, vingespidsene er sorte, som dyppet i blæk, benene mørke og næbbet gult. Den lysegrå overside af vingerne ses ikke. Fotos: Eigil Holm

